

FRANK LAMPARD

FRANKŮV KOUZELNÝ FOTBAL

FRANKIE A SVĚTOVÝ POHÁR

**FRANKŮV
KOUZELNÝ
FOTBAL**

FRANKŮV KOUZELNÝ FOTBAL

Frankie a Světový pohár

Frank Lampard

 CPRESS

**Brno
2015**

Frankův kouzelný fotbal

Frankie a Světový pohár

Frank Lampard

Překlad: Jiří Berka

Odpovědný redaktor: Tomáš Krejčířík

Technický redaktor: Radek Střecha

Tisk: EUROPRINT a.s.

Authorized translation from the English language edition FRANKIE'S MAGIC FOOTBALL: Frankie and the World Cup Carnival.

First published in Great Britain in 2014 by Little, Brown Books for Young Readers

Copyright © 2014 by Lamps On Productions

The moral right of the author has been asserted.

Translation © Jiří Berka, 2015

Všechny postavy a události v tomto díle, kromě těch, jež jsou evidentně součástí veřejné sféry, jsou smyšlené a jakákoli podobnost s existujícími osobami, žijícími či po smrti, je čistě náhodná.

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN 978-80-264-0689-1

Vydalo nakladatelství CPress v Brně roku 2015 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 19096.

© Albatros Media a. s., 2015. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

 ALBATROS MEDIA a.s.

*Mojí mámě Pat,
která mně dodávala odvahu, abych
se v době, kdy jsem právě nekopal
doma do míče, věnoval svým domácím
úkolům a která je na každém kroku mé
cesty stále se mnou.*

*Vítejte v kouzelné lize plné fantazie –
nejbáječnější fotbalové soutěži, jakou
svět ještě neviděl. Tento, ani žádný jiný.*

*Do týmu budete potřebovat čtyři
hráče, takže vybírejte pečlivě. Tahle
liga je mnohem náročnější než nějaká
hra v parku. Nikdy nebudete vědět,
kdo budou vaši příští soupeři ani kde se
s nimi utkáte.*

*Takže si zašněrujte kopačky, vážení
hráči, a hodně štěstí! Píšťalka se už už
chystá zapískat!*

Rozhodčí

PRVNÍ ČÁST

KAPITOLA 1

„Můžeš si kousek poposednout?“ zeptala se Louisa, když přišla do obýváku. V ruce držela misku brambůrek. Frankie, který seděl na pohovce, se kousek posunul a přitiskl se na Charlieho.

„Dál už nemůžu,“ zabručel Charlie a ukázal svými brankářskými

rukavicemi na Maxe, Frankieho domácího mazlíčka.

Ten spal, stočený na konci pohovky. „Stejně si myslím, že psi by měli spát v pelechu.“

Max otevřel oči a jemně zavrčel.

„Tenhle ne,“ řekl Frankie a usmál se. „Ten se chce jen dívat na zápas spolu s námi.“

„Vždyť spí!“ namítl Charlie.

Byl právě poločas semifinále Světového poháru a Anglie hrála s Argentinou jedna jedna. Hrálo se o finále proti Brazílii, zemi, ve které se tento turnaj konal. Frankie se musel štipnout do tváře – nikdo nevěřil, že by se Anglie mohla dostat tak

daleko. Zvláště ne jeho táta. Navečer, kdy se mělo semifinále konat, si pro sebe i Frankieho mámu rezervoval stůl v jedné nóbl restauraci. Vůbec jej nenapadlo, že by tím mohl přijít o takový zápas, jaký měla vybojovat Anglie!

Alespoň to znamenalo, že na pohovce bylo pro Frankieho a jeho kamarády víc místa.

Charlie se pokoušel vzít si z misky brambůrku, ale moc se mu to nedařilo.

„Proč si ty rukavice nesundáš?“ zeptal se Frankie, i když znal odpověď předem.

„Raději ne,“ odpověděl Charlie.
„Brankář musí být vždy připraven.“

Frankie a Louisa si vyměnili úsměvy.
Charlie někdy zacházel příliš daleko.

V televizi právě opakovali druhé semifinále mezi Brazílií a Německem. Zápas byl rozhodnut v okamžiku, když Ricardo, devatenáctiletý brazilský útočník, provedl v poslední minutě hrací doby neuvěřitelné nůžky. Fanoušci jej již dříve pojmenovali jako „Ricardo“. V televizi jej ukazovali z několika úhlů, v normální rychlosti i zpomaleně. Frankie jen užasle potřásl hlavou. Komentátor právě hovořil o Ricardově dětství, jak vyrostl ve velmi chudém slumu a jak žil v jediném pokoji spolu se čtyřmi sestrami.

„Přál bych si, abych taky uměl dávat takové góly,“ posteskl si Frankie.

„Vsadím se, že bys to dokázal,“ poznamenala Louisa.

Frankie pokrčil rameny. Bylo by krásné dávat parádní góly, ale dokázat to v tak důležitém zápase, jako je semifinále, to je úplně něco jiného.

„Jen si představ, pod jakým musel být tlakem!“ uvažoval Charlie.

Frankie uslyšel klapot něčích kroků, přicházejících dolů po schodech. Byl to jeho bratr Kevin, který znenadání vpadl do pokoje, oblečený ve zcela novém brazilském úboru. Rodiče byli pryč, ovšem pro něj z toho vyplývala jedna nepříjemnost. Musel dohlížet na děti.

„Kolik to je, batolata?“ zeptal se.

Kevin shodil Maxe na zem a žuchl sebou na pohovku. Louisina miska brambůrek se vysypala na Charlieho. Max jich několik zhltnut z koberce a upaloval do pelechu.

„Je to jedna jedna,“ odpověděl Frankie a snažil se zachovat klid. *Kevin asi moc velký fanoušek nebude, když se nedíval ani na první půlku*, pomyslel si.

Kevin chňapl po zbývajících brambůrkách, které zůstaly Louise na klíně, a nacpal si jich plnou hrst do pusy. „Vsadím se, že Anglie prohraje,“ prohlásil. „Vždy prohrávají.“

Louisa se do něj zabodla pohledem. „Víš co, Frankie,“ obrátila

se na něj, „pojdme na zahradu si trochu zakopat. Do začátku druhé půlky zbývá ještě pět minut.“

Charlie šel za Louisou, která si to namířila francouzskými dveřmi do zahrady. Ale Frankie šel nejdříve dozadu do kuchyně. V kredenci pod dřezem se skrývaly dva míče. Jeden byl zcela nový, ale ten druhý byl poničený, oprýskaný a snad ani neuměl skákat. Jeho tajemství znalo jen pár lidí. Usmál se pro sebe, když si vzpomněl na všechna ta dobrodružství, která díky tomuto kouzelnému míči zažili. Dnes ani po nějakém netoužil – jen si chtěl na chvíli zakopat se svými kamarády a pak se vrátit na druhou

polovinu zápasu. Vzal si ten lepší a zavřel kredenc.

Byl teplý večer a nebe bylo jasné a modré. V okolí panoval klid a všichni byli doma, aby sledovali zápas.

Frankie několikrát vykopl míč do výšky a nahrál Louise. Ta jej zpracovala a položila na něj nohu.

„Co kdyby sis ten kop zkusil, Frankie?“ zeptala se jej. „Nahraju ti.“

Frankie se pousmál. „Dobrá. Jsi připraven, Charlie?“

Jeho kamarád se postavil k plotu. Mezera mezi dvěma sloupky plotu jim obvykle sloužila jako branka.

„Já jsem vždy připraven,“
odpověděl Charlie a rozpažil ruce
s rukavicemi.

Louisa poslala oblouček Frankiemu,
který ho sledoval přes rameno.
V poslední chvíli udělal prudký pohyb
vzad.

„Nedá!“ vykřikl najednou nějaký
hlas.

Frankie těsně minul a vzápětí
dopadl zády na zem.

„Jsi v pořádku, Frankie?“ volala na něj Louisa a pelášila k němu.

Frankie se držel za záda a opatrně se posadil. Jeho bratr Kevin stál u zadních dveří a prohýbal se smíchy.

„Odvedl mou pozornost,“ postěžoval si Frankie. Kevin se narovnal. „Ty se vždycky jen vymlouváš,“ odpověděl Kevin. Na chvíli zmizel, a když se vrátil, měl v ruce kouzelný míč. „Hej, možná, že s tímhle ti to půjde líp.“

„Zacházej s ním opatrně,“ vybídl jej Frankie. Byl by raději, kdyby Kevin tajemství tohoto míče nikdy neobjevil, ale nyní již bylo pozdě.

„Pročpak?“ zeptal se Kevin a začal kličkovat s míčem po zahradě. „Bojíš se?“

„A čeho?“ odpověděl Frankie.

„Hej, pihoune,“ zvolal Kevin.

„Chytej.“

Vypálil míč na Charlieho. Ten ho ale snadno chytl.

„Dobrý zákrok, Charlie,“ pochválila jej Louisa.

Kevin se začervenál. „Nechte mě vystřelit ještě jednou. Tohle bylo jen tréninkově.“

Frankie se rozběhl, vytáhl kouzelný míč zpoza plotu a přitiskl si jej na hrud'. „To stačí. Neměli bychom si s ním zahrávat. Však víte, co dokáže.“

Kevin svěsil ramena. „Dobrá,“
připustil. „Vyhráváte.“

Náhle se vrhl dopředu a vyrazil míč
Frankiemu z rukou. Vzápětí se otočil
a prudce jej vykopl. Míč se odrazil
od plotu, který se jen zakymácel.

„Proč si nezahrajeme s tím
druhým?“ zeptal se Charlie.

„Mám raději tenhle,“ odpověděl
Kevin a napřáhl se znovu.

Frankie jen bezmocně sledoval, jak
míč proletěl skrz francouzské okno
a skončil v obývacím pokoji.

PRÁSK!

KAPITOLA 2

Kevin zbledl a zíral na spoušť, kterou míč nadělal.

Frankie pohlédl na své kamarády. Dovnitř si jít netroufal, aby nemusel vidět, co všechno se rozbilo.

Za okamžik přiběhl na zápraží Max s ocasem mezi nohama.

Frankie pomalu přistoupil k francouzskému oknu a podíval se do obýváku. Televize ležela na boku a sklo bylo rozsypané na koberci. Ale míč nikde.

„Šmankote!“ zvolala Louisa.

„No to je pěkné,“ přidal se Charlie.

„To... to nebyla moje chyba,“ vykotal ze sebe Kevin.

Frankie cítil, jak mu žaludek svírá nepříjemný pocit. Jeho rodiče budou soptit. Vždy jej nabádali, aby nehrál fotbal v bytě.

„Bude nejlepší, když tenhle nepořádek uklidíme,“ řekl tiše.

Dali se do zametání skla, postavili televizi do původní polohy a Kevin si

odpustil všechny vtipné poznámky. Frankie nemohl odtrhnout oči od nástěnných hodin. Rodiče by tu měli být za dvě hodiny. Ale co bylo ještě důležitější, do začátku druhého poločasu zbývala jedna minuta a oni neměli kde se na ni dívat.

„Můžeme jít třeba k nám,“ nabídl se Charlie. „Máma se sice bude dívat na svůj taneční program, ale máme ještě jednu televizi v garáži, kterou normálně nepoužíváme.“

„Díky,“ odpověděla Louisa.

„A co já?“ zeptal se Kevin.

Charlie se dlouze zadíval na Frankieho bratra a z jeho pohledu

čišel nesouhlas. Frankie si v duchu přál, aby mu sdělil své „ne“.

Jenže Charlie řekl: „Dobrá. Ale slíbíš mi, že nic nerozbiješ.“

Když Frankie zavíral zadní branku, nedalo mu, aby se ještě jednou nepodíval na televizor. Možná, že by měl hned zavolat mamince mobilem, třeba jen proto, aby jí to oznámil. Přistoupil tedy k telefonu, který visel na zdi, a vytočil její číslo.

Máma jej vzala na třetí zazvonění. „Co se stalo?“ zeptala se přímo. „Spolkl zase Max nějaký golfový míček?“

„Ne, mami,“ odpověděl Frankie. „Max je v pořádku.“

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.